

Drøftelser vedrørende Syrien-praksis på møde i Flygtningenævnets koordinationsudvalg den 28. oktober 2021

Flygtningenævnets koordinationsudvalg afholdt den 28. oktober 2021 ordinært møde. På mødet drøftede udvalget nævnets praksis i sager vedrørende personer fra Syrien i lyset af dom af 14. september 2021 fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sagen M.D. and Others v. Russia, appl.nos. 71321/17 m.fl.

Dommen, der endnu ikke er endelig, handler om Ruslands behandling af en række asylansøgere fra Syrien, der havde fået afslag på asyl i Rusland og derfor skulle udsendes til Syrien. Henset til karakteren af sagsbehandlingen ved de russiske domstole har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol foretaget en indgående prøvelse af sagerne og fundet, at det vil være i strid med artikel 2 og 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) at udsende klagerne til Syrien. De pågældende var alle mænd i den militærpligtige alder, og de ville formentlig være blevet givet opholdstilladelse i Danmark alene af den grund.

Af dommen fremgår det mere generelt, at en tvangsmæssig udsendelse af flygtninge til Syrien ikke synes mulig nu eller i den nærmeste fremtid under henvisning til den volatile sikkerhedssituation i landet (præmis 109). Udvalget finder, at domstolen ikke herved ses at have taget stilling til, om det vil være i strid med artikel 3 at gennemføre tvangsmæssige udsendelser til Syrien. I dommen foretages der tillige en konkret vurdering af de pågældendes klageres individuelle forhold som led i begrundelsen for, at en udsendelse til Syrien vil være i strid med EMRK artikel 3 (præmis 110). En sådan efterfølgende konkret vurdering vil kun være relevant, hvis Domstolen ikke generelt udelukker, at der kan ske tvangsmæssige udsendelser til Syrien. Hertil kommer, at Domstolen i afgørelsen tillige henviser til Domstolens vurdering af den generelle sikkerhedssituation i Syrien, således som denne er kommet til udtryk i dommen O.D. v Bulgaria (34016/18) (præmis 111). I denne dom gav Domstolen således ikke udtryk for, at de generelle forhold i Syrien indebar, at en tvangsmæssig udsendelse til Syrien ville være i strid med artikel 3.

På denne baggrund finder koordinationsudvalget ikke grundlag for at antage, at der med dommen er taget stilling til, at enhver tvangsmæssig udsendelse til alle dele af Syrien vil udgøre en krænkelse af artikel 3 i EMRK.

Udvalget finder imidlertid med udgangspunkt i det anførte i dommen om risikoen ved at indrejse i Syrien (præmis 110) anledning til at fremhæve og gentage vigtigheden af det forsigtighedsprincip, der anvendes ved behandlingen af sager med personer fra Syrien. Forsigtighedsprincippet er formuleret således:

”De syriske myndigheders vurdering af, hvilke borgere der udgør en sikkerhedstrussel, er præget af vilkårlighed og uforudsigelighed, hvorfor der kan være god grund til at udvise forsigtighed ved bedømmelsen og lade en eventuel rimelig begrundet tvivl komme en ansøger/klager til gode.”

Det bemærkes i den forbindelse, at risikoen ved indrejse i Syrien er en integreret del af risikovurderingen i hver enkelt sag, og at der efter omstændighederne i den konkrete sag kan være anledning til udtrykkeligt at forholde sig hertil i nævnets afgørelse.

Udvalget finder herefter ikke anledning til en generel ændring af Flygtningenævnets praksis i sager med personer fra Syrien. Udgangspunktet er dermed fortsat, at de generelle forhold i Damaskus og Rif Damaskus ikke længere er præget af de mest ekstreme tilfælde af generel voldsudøvelse, hvor der består en reel risiko for overgreb alene i kraft af en tilstedeværelse på området, og der derfor kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Ligeledes vil inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser efter § 7, stk. 3, til personer fra Syrien, fortsat kunne ske i overensstemmelse med nævnets hidtidige praksis.